

Elgaard: Jeg tager til Efterretning, at den højtærede Socialminister ikke kunde besvare det af mig stillede Spørgsmaal. Dette Spørgsmaal gik ud paa, at der i den sidste Tid paa forskellig Maade har været Forlydender fremme om, at der vilde blive lagt Hindringer i Vejen for det omfattende Byggeri, som der hidtil har været, og det er jo muligt, at den højtærede Socialminister ikke har orienteret sig paa det Omraade; men jeg mener for øvrigt, og det tog mit Spørgsmaal jo Sigte paa, at den højtærede Minister har jo nær Forbindelse med Nationalbankens Ledelse, saa han kan jo nok faa opklaret, om der foreligger en saadan Indskriden.

Den højtærede Socialminister sagde, at det private Initiativ aldrig har været i Stand til at afskaffe Arbejdsløsheden, og der har altid været en Arbejderreserve. Det ved jeg, man har regnet med; ikke alene blandt Privatfolk, men ogsaa inden for Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer har man regnet med, skal vi sige: i de forholdsvis normale Aar, vi havde før Krigen, at der skulde være en 10 000—15 000 som Arbejderreserve. Ja, hvor vilde vi være lykkelige, baade Lovgivningsmagten og Arbejderne i Danmark, hvis vi i Dag havde en saadan Arbejderreserve i Forhold til det stigende Arbejderantal, det danske Samfund ogsaa har faaet, som de 10 000—15 000 var dengang! Desværre er vi ikke saa lykkelige. Jeg vil gerne sige til den højtærede Socialminister, at een Ting nærer jeg ikke Tvivl om, og det er, at Staten kan aldrig, selv om den gennemfører aldrig saa mange Beskæftigelseslove, store og smaa, opveje det private Initiativs Beskæftigelsesmuligheder. Det er muligt, Socialministeren har en anden Opfattelse, men jeg nærer ikke Tvivl om, at den er helt forkert.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bouet har Ordet for en kort Bemærkning.

Bouet: Det gaar jo af og til saaledes, at naar den højtærede Socialminister ikke faar Tilslutning til sine Forslag, eller de udsættes for Kritik, bliver han personlig og uforskammet. (Formanden ringer). Hvis Uforskamethed skal berettige til at være

Minister, har der aldrig siddet en Minister med saa store Beføjelser som hans.

Maa jeg i øvrigt sige til Ministeren, at den Undersøgelse, hvormed Ministeren nu begrunder sin Afvisning af, at det kunde have været udført administrativt, vilde jeg have sat stor Pris paa at have set fremlagt i Udvalget, saa man dér kunde have studeret den. Nu er det let nok bagefter at sige, at man har foretaget disse Undersøgelser.

Jeg vil endelig sige, at den højtærede Minister glemte at svare mig — og det kan jeg ikke læse i Rigsdagstidenden —, hvorfor Arbejdernes kooperative Foretagender ikke var gaaet i Spidsen. Det var det, jeg anmodede den højtærede Minister om at besvare, det glemte Ministeren, og saa kan han paastaa nok saa mange Gange, at det staaar i Rigsdagstidende.

Endelig henviste Ministeren til, at det kapitalistiske Samfund aldrig har kunnet afhjælpe Arbejdsløsheden. Jeg vil sige lige som det ærede Medlem Hr. Elgaard, at hvis vi i denne Stund stod paa lignende Maade, som vi har staaet i tidligere, normale Tider, havde vi ingen Grund til at beklage os. Men den højtærede Minister kan jo sagtens kritisere, han har jo intet andet socialdemokratisk Samfund at sætte i Stedet som Eksempel, som kan bevise, at det vil blive bedre. Det eneste, vi kan drage nogen Sammenligning med, er det, der er gennemført i Rusland, som er det rene socialdemokratiske Partiprogram gennemført, og det kan Ministeren jo ikke bruge som Eksempel paa, at det vil blive bedre under saadanne Forhold, saa selv om den højtærede Minister blev Sovjetminister, tror jeg ikke, han vil kunne gennemføre et andet og bedre Samfund end det, vi har.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Munch-Petersen: Jeg kan helt slutte mig til det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansens sidste korte Bemærkning, at mine to Udtalelser til ham er af samme Art; de er begge lige rigtige. — Socialministeren sagde, at da han beskæftigede sig med Teorien, forstod man noget andet ved Kommunist, end vi gør i Dag. Ved Kommunist for-